

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/35872 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Maastricht, van 18 juni 2007 in het
geding tussen:

appellant

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 27 juni 2006 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 18 juni 2007, verzonden op dezelfde datum, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Maastricht, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 16 juli 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 30 juli 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepsschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. D. Roemers, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. S. Zwemstra, ambtenaar van Staat.

w.g. Roemers
Lid van de enkelvoudige kamer

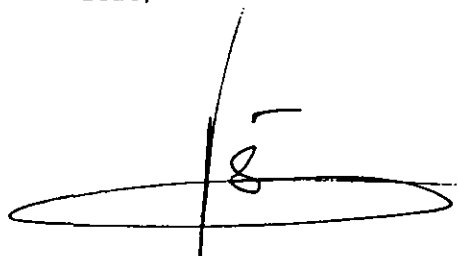
w.g. Zwemstra
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 12 september 2007

91-553.

Verzonden: 12 september 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

RECHTBANK 's-Gravenhage, zittinghoudende te MAASTRICHTReg.nr. AWB 06 / 35872 BEPTDN

UITSpraak van de enkelvoudige kamer voor vreemdelingenzaken in het geding tussen

eiser,

en

de Staatssecretaris van Justitie, verweerder.

Datum bestreden besluit: 27 juni 2006.

Kenmerk: 0601.03.0016.

V-nummer:

Behandeling ter zitting: 9 mei 2007.

I. PROCESVERLOOP

In deze uitspraak wordt onder verweerder tevens verstaan de rechtsvoorgangers van de Staatssecretaris van Justitie, als het bevoegde bestuursorgaan in procedures als de onderhavige.

Bij het in de aanhef van deze uitspraak genoemde besluit van 27 juni 2006 heeft verweerder de aanvraag van eiser om een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd in de zin van artikel 28 van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000) afgewezen.

Tegen dit besluit is namens eiser op 25 juli 2006, aangevuld bij brieven van 23 augustus 2006, 24 augustus 2006 en 9 november 2006, beroep ingevolge de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) ingesteld bij deze rechtbank.

Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken ingezonden en in zijn verweerschrift geconcludeerd tot ongegrondverklaring van het beroep.

Het beroep is behandeld ter zitting van deze rechtbank op 9 mei 2007, alwaar voor eiser is verschenen diens gemachtigde mr. G.J. Lemmen, advocaat te Heythuysen.

Verweerder heeft zich ter zitting doen vertegenwoordigen door mr. R.J.M.F.P. Wouters, ambtenaar ten departemente.

II. OVERWEGINGEN

Eiser, die afkomstig is uit de Democratische Republiek Congo (hierna: DRC), heeft zijn land verlaten omdat hij werd gezocht door de Agente National de Renseignement, zijnde de veiligheidsdienst. Eiser was lid van een aanvankelijk non-politieke jeugdgroepering die echter later, voorafgaand aan de presidentsverkiezingen van 2006, een politiek karakter kreeg. Eiser verzorgde de *public relations* in de groepering, hij deelde flyers, folders, pamfletten en uitnodigingen uit aan anderen. Deze activiteiten ontplooiden eiser vooral 's nachts. Eiser werd tijdens een mars op 30 juni 2005 aangehouden; hij werd diezelfde avond weer op vrije voeten gesteld.

De groepering had een diskette in handen gekregen waarop informatie was opgeslagen betreffende de president Joseph Kabila. De groepering diende deze informatie uit te printen en te verspreiden. Tijdens deze activiteiten werden enkele leden aangehouden, terwijl zij in het bezit van uitgeprinte pamfletten met genoemde informatie waren. De aangehouden

leden werden gefolterd en gemarteld en vertelden namen van overige leden van de groepering aan de autoriteiten. Eiser sloeg toen op de vlucht en dook onder bij zijn oma. Enkel eisers zus was op de hoogte van zijn verblijfplaats. Vervolgens schaduwden mensen van de inlichtingendienst eisers zus. Zij werd aangehouden op 14 december 2005 waarna eiser diezelfde dag weer op de vlucht sloeg. Hij benaderde een man die hem op 16 december 2005 heeft opgehaald om naar de stad te reizen, alwaar eiser tot 26 december 2005 heeft verbleven. Vervolgens is eiser per vliegtuig naar Johannesburg, Zuid-Afrika, gereisd. Op 27 december 2005 is eiser per vliegtuig van Johannesburg naar Amsterdam vertrokken, waar hij op 28 december 2005 aankwam. Vervolgens heeft eiser op 3 januari 2006 een aanvraag ingediend ter verkrijging van een vergunning asiel voor bepaalde tijd.

Verweerder heeft deze aanvraag afgewezen en zich daarbij primair op het standpunt gesteld dat eisers verklaringen niet geloofwaardig zijn. De afwijzing van de aanvraag is gebaseerd op artikel 31, eerste lid, juncto artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000. Eiser heeft volgens verweerder niet aannemelijk weten te maken dat het ontbreken van nationaliteits- en identiteitspapieren die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van zijn aanvraag, niet aan hem is toe te rekenen. Dit geldt eveneens voor het ontbreken van reisdocumenten en documenten ter staving van eisers asielrelaas. Voorts heeft eiser dit relaas gebaseerd op informatie uit niet objectief verifieerbare bronnen en vermoedens. Daarnaast acht verweerder het ongeloofwaardig dat eisers zus door de autoriteiten is opgepakt. Subsidiar heeft verweerder zich op het standpunt gesteld dat het relaas van eiser onvoldoende zwaarwegend is.

Namens eiser is in beroep aangevoerd dat hij al het mogelijke heeft gedaan om documenten te overleggen die zijn identiteit en nationaliteit ondersteunen. Bovendien heeft eiser een geboorteakte en een bewijs van burgerlijke staat overgelegd zodat verweerder nader onderzoek diende te verrichten ter vaststelling van zijn identiteit en nationaliteit. Voorts is gesteld dat het niet aan eiser kan worden toegerekend dat hij zijn reisroute niet met nader bewijs kan onderbouwen. Had eiser geweten dat dit hem zwaar werd toegerekend, dan had eiser er voor gezorgd dat hij alle aanwezige bescheiden had meegenomen. Betoogd is verder dat eisers asielrelaas niet op enkele vermoedens is gestoeld, maar dat eiser zich heeft gebaseerd op feitelijke gegevens, waarover hij gedetailleerd heeft verklaard.

De rechtbank overweegt als volgt.

Ingevolge artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000 wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, als bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000, afgewezen, indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zichzelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening opleveren. Het is derhalve aan de vreemdeling om de door hem aan zijn aanvraag ten grondslag gelegde feiten en omstandigheden tegenover verweerder aannemelijk te maken.

Ingevolge artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000 wordt bij het onderzoek naar de aanvraag om een verblijfsvergunning asiel mede betrokken dat de vreemdeling ter staving van zijn aanvraag geen reis- of identiteitspapieren, dan wel andere bescheiden kan overleggen die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van zijn aanvraag, tenzij de vreemdeling aannemelijk kan maken dat het ontbreken van deze bescheiden niet aan hem is toe te rekenen.

Indien wordt vastgesteld dat ten aanzien van één van de elementen identiteit, nationaliteit, reisroute of asielrelaas documenten ontbreken en dat dit is toe te rekenen aan de vreemdeling, is dit reeds voldoende dat er sprake is van het toerekenbaar ontbreken van documenten. Het toerekenbaar ontbreken van documenten dient in het geheel van het totale feitencomplex te worden gelezen. Daarbij tast het toerekenbaar ontbreken van documenten de geloofwaardigheid van het asielrelaas van de vreemdeling aan. Van de vreemdeling

Reg.nr. AWB 06 / 35872 BEPTDN

pagina 3 van 4

wordt dan ook een grotere inspanning verwacht om zijn gestelde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

Indien zich een omstandigheid voordoet als bedoeld in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000, mogen, ingevolge het eerste lid van dit artikel, mede gelet op de geschiedenis van de totstandkoming van deze bepaling (Tweede Kamer 1998-1999, 26 732, p. 40-41) en volgens de ter uitvoering daarvan vastgestelde beleidsregels, in het relaas van de vreemdeling om het geloofwaardig te achten geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen; van het asielrelaas moet in dat geval positieve overtuigingskracht uitgaan.

Zoals de Afdeling eerder in haar uitspraak van 27 januari 2003 (JV 2003/103) heeft overwogen, behoort de beoordeling van de geloofwaardigheid van de door de vreemdeling in zijn asielrelaas naar voren gebrachte feiten tot de verantwoordelijkheid van verweerder en kan die beoordeling slechts terughoudend door de rechter worden getoetst.

Zoals de Afdeling eveneens heeft overwogen (onder meer in haar uitspraak van 8 oktober 2003, JV 2004/286), behoort naast de beoordeling van de geloofwaardigheid van de door de vreemdeling gestelde feiten, ook de beoordeling van het realiteitsgehalte van de door de vreemdeling aan die feiten ontleende vermoedens tot de primaire verantwoordelijkheid van verweerder en dient de rechter ook in zoverre verweerders oordeel terughoudend te toetsen.

Er is geen grond voor het oordeel dat verweerder zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat zich in het onderhavige geval de omstandigheid als bedoeld in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000 voordoet. Nu eiser heeft verklaard de beschikking te hebben gehad over een (echt) paspoort, heeft verweerder zich in het voornemen en in het besluit tot afwijzing van de aanvraag van eiser op het standpunt mogen stellen dat eiser identiteitsdocumenten dan wel andere bescheiden die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van zijn aanvraag niet heeft overgelegd en dat het ontbreken van die documenten, bij gebrek van een genoegzame verklaring daarvoor, aan eiser kan worden toegerekend. Eisers verklaring, dat de reisagent het paspoort heeft afgenomen, heeft verweerder in redelijkheid niet voldoende hoeven achten om eiser te ontslaan van de verplichting optimale medewerking te verlenen aan de beoordeling van zijn asielrelaas door het overleggen van documenten.

Verweerder heeft in dit kader voorts betekenis mogen hechten aan het feit dat eiser geen enkel indicatief bewijs van zijn reis heeft overgelegd, noch gedetailleerde, coherente en verifieerbare verklaringen heeft afgelegd die zijn reisroute kunnen onderbouwen. Hetgeen van de zijde van eiser hiertegen is aangevoerd, is onvoldoende om tot een ander oordeel te leiden. In dit kader wordt nog door de rechtbank overwogen dat indien wordt vastgesteld dat ten aanzien van één van de elementen identiteit, nationaliteit, reisroute of asielrelaas documenten ontbreken en dat is toe te rekenen aan de vreemdeling, dit reeds voldoende is voor de algemene conclusie dat sprake is van het toerekenbaar ontbreken van documenten.

Met inachtneming van het hiervoor weergegeven beoordelingskader is de rechtbank voorts van oordeel dat verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat eiser er niet geslaagd is om de noodzaak van zijn bescherming aannemelijk te maken, nu de aan het asielrelaas van eiser ontleende vermoedens niet plausibel worden geacht en dit relaas derhalve reeds hierom als ongeloofwaardig aangemerkt dient te worden. De door eiser gestelde vrees voor vervolging is immers enkel ontleend aan informatie die door gesprekken met familieleden, waaronder zijn zus, tot eiser is gekomen.

Uitgaande van meergenoemd beoordelingskader is de rechtbank van oordeel dat verweerder zich evenzeer in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat het asielrelaas van eiser (ook) positieve overtuigingskracht ontbeert - en mitsdien als ongeloofwaardig dient te worden aangemerkt - gelet op de omstandigheid dat eiser enerzijds zijn zus zou hebben verzocht met de diskette met de informatie over president Kabila naar

Reg.nr. AWB 06/35672 BEPTDN

pagina 4 van 4

zijn onderduikadres te komen, terwijl hij anderzijds zelf was ondergedoken vanwege het (gestelde) gevaar dat het bezit van de diskette met zich had gebracht en welk bezit hem er uiteindelijk toe heeft gebracht zijn land van herkomst te ontvluchten.

Gelet op het voorgaande heeft verweerder zich terecht op het standpunt gesteld dat eiser niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd op een van de gronden van artikel 29, eerste lid, van de Vw 2000. Hetgeen in dit kader namens eiser bij brief van 9 november 2006 is aangevoerd met betrekking tot zijn medische situatie, onder verwijzing naar een brief van 20 september 2006 van B.T.B. de Koning, arts van de Medische Opvang Asielzoekers Oost Nederland te Schalkhaar, kan niet tot een ander oordeel leiden.

Het beroep van eiser is derhalve ongegrond te achten, zodat, mede gelet op artikel 8:70 van de Awb, wordt beslist als volgt.

III. BESLISSING

De rechtbank:

verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gedaan door mr. R.M.M. Kleijkers in tegenwoordigheid van mr. A.J.H. Bosgoed als griffier en uitgesproken in het openbaar op 18 juni 2007.

w.g. A. Bosgoed

w.g. R. Kleijkers

Voor eensluidend afschrift:
de wnd. griffier.

Verzonden op:

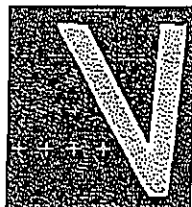
18 JUN 2007

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. De termijn voor het instellen van het hoger beroep bedraagt vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak. Ingevolge artikel 85 van de Vw 2000 dient het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. In artikel 8:5 van de Awb is onder meer bepaald dat bij het beroepschrift een afschrift van de uitspraak moet worden overgelegd. Artikel 8:6 van de Awb is niet van toepassing.

Indien hoger beroep is ingesteld kan ingevolge het bepaalde in artikel 88 van de Vw 2000 juncto artikel 8:81 van de Awb de Voorzitter van de Afdeling bestuursrechtspraak op verzoek een voorlopige voorziening treffen indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

Mr. W.A. Venema
Mr. W.P.R. Peeters

St. Bavostraat 18
4891 CJ Rijsbergen
tel: +31 (0)76-5968560
fax: +31 (0)76-5968961

VENEMA
ADVOCATEN en PROCUREURS

RAAD VAN STATE

INGEKOMEN 4355

16 JUL 2007 B

ZAAKNR. 200704960

AAN: V2

BEHANDELD: DO: PAR:

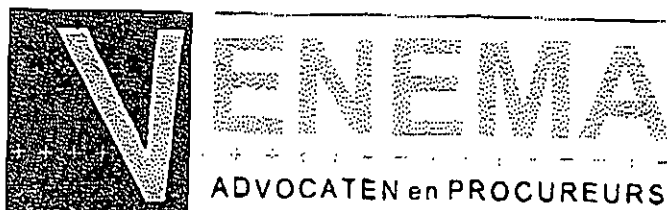
Hoger beroepschrift

Aan de Afdeling bestuursrechtspraak
van de Raad van State

Appellant is _____ wonende te _____ aan de
_____ thans verblijvende in het Uitzetcentrum Rotterdam Airport te 3045
AN Rotterdam aan de Airportbaan 18, voor deze zaak woonplaats kiezende te Rijs-
bergen aan de St. Bavostraat 18 op het kantoor van mr. W.A. Venema die verklaart
door hem bepaaldelijk gevolmachtigd te zijn om dit hoger beroep in te stellen en in
deze zaak als zijn gemachtigde op te treden.

1. Op 3 januari 2006 heeft appellant te Schiphol een aanvraag om de verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd zoals bedoeld in artikel 28 van de Vreemdelingenwet 2000 ingediend.
2. Bij beschikking van 27 juni 2006 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie voornoemde aanvraag afgewezen.
3. Op 25 juli 2006 heeft appellant van voornoemde beschikking beroep ingesteld bij de Rechtbank te 's-Gravenhage.
4. Bij uitspraak van 18 juni 2007, heeft de Rechtbank te 's-Gravenhage, zittingsplaats Maastricht, het ingestelde beroep ongegrond verklaard.
5. Appellant kan zich met voornoemde uitspraak niet verenigen weshalve hij daarvan hierbij bij Uw Afdeling hoger beroep instelt.
6. Appellant voert tegen de aangevochten uitspraak de volgende grieven aan.

Mr. W.A. Venema
Mr. W.P.R. Peeters
St. Bavostraat 18
4891 CJ Rijsbergen
tel: +31 (0)76-5968560
fax: +31 (0)76-5968961

2

Grief 1

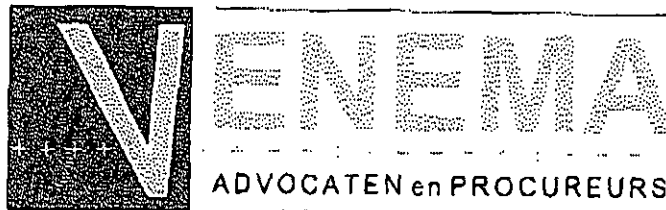
Ten onrechte heeft de Rechtbank in de aangevochten uitspraak overwogen:

"Er is geen grond voor het oordeel dat verweerder zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat zich in het onderhavige geval de omstandigheid als bedoeld in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000 voordoet. Nu eiser heeft verklaard de beschikking te hebben gehad over een (echt) paspoort, heeft verweerder zich in het voornemen en in het besluit tot afwijzing van de aanvraag van eiser op het standpunt mogen stellen dat eiser identiteitsdocumenten dan wel andere bescheiden die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van zijn aanvraag niet heeft overgelegd en dat het ontbreken van die documenten, bij gebrek van een genoegzame verklaring daarvoor, aan eiser kan worden toegerekend. Eisers verklaring, dat de reisagent het paspoort heeft afgenomen, heeft verweerder in redelijkheid niet voldoende hoeven achten om eiser te ontslaan van de verplichting optimale medewerking te verlenen aan de beoordeling van zijn asielrelaas door het overleggen van documenten."

Appellant kan zich met dit deel van de aangevochten uitspraak niet verenigen omdat de Rechtbank met deze overwegingen niet onderkend heeft dat de vraag of aan appellant kan worden verweten dat de reisagent zijn paspoort heeft afgenomen en hij dat paspoort, zo bedoelt de Rechtbank kennelijk, niet van de reisagent heeft teruggeëist, afhankelijk is van de beoordeling of appellant zich ten tijde van zijn vertrek uit zijn land van herkomst in een vluchtsituatie bevond. Indien appellant zich ten tijde van zijn vertrek uit zijn land van herkomst inderdaad in een vluchtsituatie bevond dan ligt niet voor de hand dat appellant dat paspoort van de reisagent terugeist. Ook in Zuid-Afrika waar het paspoort is afgenomen was dat niet mogelijk omdat appellant niet wist of hij op dat moment tegen terugzending naar de DRC beschermd was. Indien appellant zich destijds niet in een vluchtsituatie bevond dan zou mogelijk wel aan appellant tegengeworpen kunnen worden dat hij zijn paspoort aan de reisagent heeft afgegeven en niet meer teruggevraagd heeft. De in de, ook in geval van een terughoudende toetsing, beoordeling van de geloofwaardigheid van het asielrelaas van appellant, ingebodde vraag of appellant zich in een vluchtsituatie bevond heeft de Rechtbank daarom ten onrechte afhankelijk gemaakt van het antwoord op onder meer de vraag of verweerder terecht aan appellant heeft tegengeworpen

Mr. W.A. Venema
Mr. W.P.R. Peeters

St.Bavostraat 18
4891 CJ Rijsbergen
tel: +31 (0)76-5968560
fax: +31 (0)76-5968961

3

dat hij zijn paspoort niet aan de Nederlandse autoriteiten overgelegd heeft.

Grief 2

Ten onrechte heeft de Rechtbank in de aangevochten uitspraak overwogen:

"Verweerder heeft in dit kader voorts betekenis mogen hechten aan het feit dat eiser geen enkel indicatief bewijs van zijn reis heeft overgelegd, noch gedetailleerde, coherente en verifieerbare verklaringen heeft afgelegd die zijn reisroute kunnen onderbouwen. Hetgeen van de zijde van eiser hiertegen is aangevoerd, is onvoldoende om tot een ander oordeel te leiden. In dit kader wordt nog door de rechtbank overwogen dat indien wordt vastgesteld dat ten aanzien van één van de elementen identiteit, nationaliteit, reisroute of asielrelaas documenten ontbreken en dat is toe te rekenen aan de vreemdeling, dit reeds voldoende is voor de algemene conclusie dat sprake is van het toerekenbaar ontbreken van documenten."

Appellant kan zich met dit deel van de aangevochten uitspraak niet verenigen omdat die deels niet op een juiste feitelijke grondslag berust en deels niet als een toereikende motivering van de aangevochten uitspraak aangemerkt kan worden. Vast staat immers dat appellant per vliegtuig vanuit Johannesburg in Zuid-Afrika te Schiphol is aangekomen. Bekend is voorts onder welke naam appellant op die route gereisd heeft. Appellant heeft voorts een formulier met vluchtinformatie betreffende de vliegreis van Johannesburg naar Schiphol overgelegd. Al deze gegevens zijn gegevens die verweerder had kunnen verifiëren. Dat de reisroute van appellant naar Nederland niet voldoende vaststaat heeft de Rechtbank dan ook niet toereikend gemotiveerd. Dat is in strijd met artikel 8:77 van de Algemene wet bestuursrecht.

Grief 3

Ten onrechte heeft de Rechtbank in de aangevochten uitspraak overwogen:

"Met inachtneming van het hiervoor weergegeven beoordelingskader is de rechtbank voorts van oordeel dat verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat eiser er niet geslaagd is om de noodzaak van zijn bescherming aannemelijk te maken, nu de aan het asielrelaas van eiser ont-

Mr. W.A. Venema
Mr. W.P.R. Peeters
St.Bavostraat 18
4891 CJ Rijsbergen
tel: +31 (0)76-5968560
fax: +31 (0)76-5968961

VENEMA
ADVOCATEN en PROCUREURS

4

leende vermoedens niet plausibel worden geacht en dit relaas derhalve reeds hierom als ongeloofwaardig aangemerkt dient te worden. De door eiser gestelde vrees voor vervolging is immers enkel ontleend aan informatie die door gesprekken met familieleden, waaronder zijn zus, tot eiser is gekomen."

Appellant kan zich met dit deel van de aangevochten uitspraak niet verenigen omdat blijkens de voorafgaande grieven verweerder niet op de juiste wijzing toepassing heeft gegeven aan het elders in de uitspraak weergegeven beoordelingskader en de Rechtbank dat ten onrechte niet onderkend heeft.

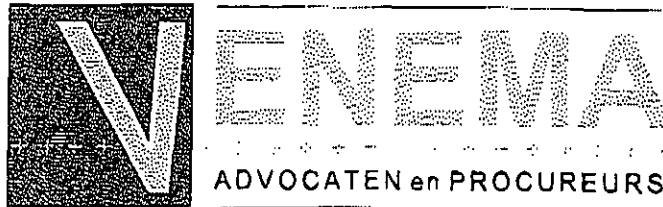
Grief 4

Ten onrechte heeft de Rechtbank in de aangevochten uitspraak overwogen:

"Uitgaande van meergenoemd beoordelingskader is de rechtbank van oordeel dat verweerder zich evenzeer in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat het asielrelaas van eiser (ook) positieve overtuigingskracht ontbeert – en mitsdien als ongeloofwaardig dient te worden aangemerkt – gelet op de omstandigheid dat eiser enerzijds zijn zus zou hebben verzocht met de diskette met de informatie over president Kabila naar zijn onderduikadres te komen, terwijl hij anderzijds zelf was ondergedoken vanwege het (gestelde) gevaar dat het bezit van de diskette met zich had gebracht en welk bezit hem er uiteindelijk toe heeft gebracht zijn land van herkomst te ontvluchten."

Appellant kan zich niet met dit deel van de aangevochten uitspraak verenigen omdat die berust op een onjuiste lezing van de verklaringen van appellant. Appellant is niet ondergedoken louter op grond van de omstandigheid dat hij een diskette met informatie over president Kabila in zijn bezit had maar omdat hij door de autoriteiten gezocht werd omdat hij betrokken was bij het vermenigvuldigen en verspreiden van de bewuste diskette. Onjuist is eveneens de veronderstelling dat appellant zijn zuster heeft gevraagd de diskette naar zijn onderduikadres te brengen. Zoals appellant verklaard heeft, heeft hij zijn zuster gevraagd zijn papieren uit de la te halen, in een koffer te doen en naar hem te brengen. Bij die papieren bevond zich kennelijk de diskette. Ook heeft de Rechtbank niet onderkend dat appellant geen aanleiding had om te vermoeden dat zijn zuster geschaduwd werd door de autoriteiten en de kans liep om aan-

Mr. W.A. Venema
Mr. W.P.R. Pectors
St.Bavostraat 18
4891 CJ Rijsbergen
tel: +31 (0)76-5968560
fax: +31 (0)76-5968961

5

gehouden te worden. De zuster van appellant was immers al eerder op zijn onderduikadres op bezoek geweest.

Grief 5

Ten onrechte heeft de Rechtbank in de aangevochten uitspraak overwogen:

"Gelet op het voorgaande heeft verweerder zich terecht op het standpunt gesteld dat eiser niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd op een van de gronden van artikel 29, eerste lid, van de Vw 2000.

Appellant kan zich op de in de voorafgaande grieven uiteengezette gronden met dit deel van de aangevochten uitspraak niet verenigen.

REDENEN waarom appellant zich tot Uw Afdeling wendt met het verzoek:

- a) dit hoger beroep gegrond te verklaren;
- b) de uitspraak van de Voorzieningenrechter van de Rechtbank te 's-Gravenhage, zittingsplaats Maastricht, van 18 juni 2007 te vernietigen;
- c) het bij de Rechtbank ingestelde beroep alsnog gegrond te verklaren;
- d) de bestreden beschikking van 27 juni 2006 alsnog te vernietigen;
- e) alsmede verweerder te veroordelen in de proceskosten die appellant in beide instanties heeft moeten maken.

Rijsbergen, 16 juli 2007

Gemachtigde